

Књига пророка Јоила и лаодикијска Црква адвентиста седмог дана — број тридесет седам

Jeff Pippenger

2026-01-29

Број тридесет седам

У сну Вилијама Милера, „врева” на почетку, када су људи почели да узнемиравају драгуље, била је претходно условљена тиме што је Милер сабрао драгуље и позвао: „дођите и видите.” Христос, као човек са четком за праšину, користи метлу да помете отпатке, сабере драгуље у много већи ковчежић, а затим је позвао Милера: „дођи и види.” Када Христос започне своје дело метле, соба је празна, јер је Милер забележио да су се „врата отворила, и један човек је ушао у собу, када ју је сав народ напустио; и он, држећи у рuci четку за праšину, отворио је прозоре и почео да четка прљавштину и отпатке из собе.”

Човек са четком за праšину улази у просторију када су је сви људи напустили. Године 2023, човек са четком за праšину ушао је у празну просторију, јер је покрет сто четрдесет и четири хиљаде био разбијен и расејан. Истине представљене Авакумовим Таблицама из 2012. биле су затрпане смећем, и просторија је била празна. Човек са четком за праšину јесте Онај који је дошао после Јована Крститеља, за кога је Јован рекао да има вејачу, и да ће том вејачом темељно очистити своје гумно.

Ја вас, дакле, крштавам водом за покајање; али Онај који за мношвом долази јачи је од мене, коме ја нисам достојан ни обућу носити; Он ће вас крстити Духом Светим и огњем; Његова је лопата у руци Његовој, и Он ће добро очистити гумно Своје, и сабраће пшеницу Своју у житницу; а плеву ће сажећи огњем неугасивим. Тада дође Исус из Галилеје на Јордан к Јовану, да га он крсти. Матеј 3:11–13.

Галилеја је симбол прекретнице, а место на Јордану где је Исус дошао да буде крштен назива се Витавара, и то значи „прелаз скелом“, и означава место где је древни Израел прешао у Обећану земљу. Када је Исус био крштен, тада је постао Исус Христос. Галилеја, Јордан, Витавара и Исусово постајање Христом — све то наглашава промену диспензације, што је уједно и оно што врата представљају, нарочито за Филаделфијце којима је дат кључ отворених и затворених врата.

И анђелу цркве у Филаделфији напиши: Ово говори Свети, Истинити, Онај који има кључ Давидов, који отвара, и нико не затвара; и затвара, и нико не отвара: Знам твоја дела; ево, поставио сам пред тобом отворена врата, и нико их не може затворити; јер имаш мало силе, и одржао си моју реч, и ниси се одрекао мога имена. Откривење 3:7, 8.

Када је Христос „отворио“ „врата“ и „ушао у собу“, та соба је била „Његова соба“, јер Он темељно чисти „Свој под“. Ако је то Његов под, то је Његова соба.

„У Капернауму је Исус боравио у размацима између Својих путовања тамо и амо, те је он постао познат као „Његов град“. Налазио се на обалама Галилејског мора, и близу граница дивне генисаретске равнице, ако не и управо на њој.“ Чежња векова, 252.

Он улази у Своју одају да сабере Своју пшеницу и да сакупи и спали кукољ. Промена раздобља представљена Галилејом, Јорданом, Витаваром, крштењем, прелазом са Јована на Исуса, подудара се са прелазом ратујуће цркве Лаодикије у победоносну цркву Филадельфије. Он је ушао у Своју одају у јулу 2023. Милер је склопио очи у вреви 18. јула 2020, и када је отворио очи, одаја је била празна од људи; истина је била затрпана под заблудом, а затим је човек са четком за прашину отворио прозоре и почео да износи напоље смеће.

„„Којему је лопата у руци Његовој, и Он ће добро очистити гумно Своје, и скупиће пшеницу Своју у житницу.“ Матеј 3:12. Ово је било једно од времена прочишћавања. Речима истине, кукољ се одвајао од пшенице. Зато што су били сувише сујетни и самоправедни да приме укор, сувише љубитељи света да прихвате живот понизности, многи су се одвратили од Исуса. Многи и данас чине исто. Душе се данас испитују као што су се испитивали и они ученици у синагоги у Капернауму. Када се истина приведе срцу, они увиђају да њихов живот није у складу с вољом Божјом. Они увиђају потребу за потпуном променом у себи; али нису вољни да се прихвате дела самоодрицања. Зато се гневје када се њихови греси открију. Одлазе увређени, као што су и ученици оставили Исуса, мрмљајући: „Ово је тврда беседа; ко је може слушати?““ Чежња векова, 392.

Последњег дана 2023. године, који се дотиче првог дана 2024. године, Лав из племена Јудина почео је да постепено скида печате са откривења о самоме Себи. У складу са тростепеним процесом испитивања при распечаћивању из дванаесте главе Данила, тада би постојала три испита, представљена као „очишћени, убелјени и окушани“.

И рече: Иди својим путем, Данило, јер су ове речи затворене и запечаћене до времена краја. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожници ће чинити безбожно; и нико од безбожника неће разумети, али ће мудри разумети. Данило 12:9, 10.

Први анђео представља очишћење, док осведочени грешник полаже своје грехе на жртву у дворишту, где се оправдава крвљу.

Крв се затим уноси у свето место, где је процес посвећења светости представљен као учињен белим прањем крвљу из дворишта. Ту се праведност пројављује у онима који побеђују крвљу и речју свога сведочанства.

Затим бивају испитани, и у последњим данима налази се да су десет пута бољи од свих осталих мудраца Вавилона. Трећа проба јесте она у којој су прослављени у Светињи над светињама и издвојени од друге класе наводно мудрих људи. Та трећа проба јесте закон о недељи, а прва проба јесте позив првог анђела на повратак темељима, јер се у следећем кораку подиже храм. Тај следећи корак јесте порука раздвајања другог анђела, за којом следи одлучујућа проба трећег анђела.

Godine 2023, prvi anđeo je sišao kao što je to učinio 11. avgusta 1840, kada je sišao s porukom islama drugog teško. Sišao je kao što je to učinio 11. septembra, s porukom islama trećeg teško i s pozivom na povratak starim stazama. Temelji mileritske istorije bili su postavljeni kada je poruka drugog teško bila ispunjena 11. avgusta 1840. Tada je sišao anđeo iz desetog poglavlja Otkrivenja, čime je predочен silazak anđela iz osamnaestог poglavlja Otkrivenja i dolazak trećeg teško.

Јосија Лич је историјска личност повезана са темељима који су положени 11. августа 1840. Име „Јосија“ значи „темељ Божји“, а цар Јосија у светој историји представља Јосијину реформу, која је обухватала откриће Мојсијевог проклетства, затрпаног међу рушевинама у светињи, као што су Милерови драгуљи били закопани у соби.

Цар Јосија погинуо је код Мегида, што је Армагедон из шеснаесте главе Откривења. Јосијина реформација била је испуњење пророчанства које је изрекао непослушни пророк, када је Јероваам подигао два жртвеника у Ветилу и Дану. Тај непослушни пророк умро је између магарца и лава. Цар Јосија био је проречен по имену, а његова реформација била је део тог пророчанства, које је укључивало да ће будући цар Јосија оборити управо онај жртвеник код којег се непослушни пророк супротставио опаком цару Јеровааму.

Јосија значи темељ Божји, и цар Јосија је испунио предсказање дато око 340 година пре његове владавине. Он је предводио пробуђење и реформу која је најзад стигла до олтару на коме се пророк из Јуде суочио са царем Јероваамом. Када је стигао тамо, Јосија је разорио олтар, као што је пророштво рекло да ће учинити. Та два Јеровамова олтару била су намерни фалсификати храма у Јерусалиму, и то до те мере да је Јероваам установио лажне празничне дане. Чинећи то, он је једноставно чинио оно што је Арон учинио са златним телетом. Аронова побуна била је у самом темељу свете историје древног Израиља. Догодила се док је Мојсије примао Закон, који је темељ Божје владавине.

Аронова побуна била је темељна побуна, и поновила се када је Јероваам утемељио десет северних племена као Израиљ. Мојсије је укорио Арона, а Мојсије је алфа, односно темељ у односу на Христа, омегу. Арон и Мојсије представљају две класе у темељној побуни, а трећа класа су јунаци који су стали уз Мојсија — Левити. Цар Јероваам и пророк из Јуде јесу две класе у темељној побуни северног царства, а Левити су, још једном, јунаци.

При Јероваамовој темељној побуни, пророк из Јуде прекорева га и прориче о цару који ће се звати „темељ Божји“ — Јосија. Испуњење предсказане реформе укључивало је то да је, када је Јосија започео своје оживљење и реформу, било откривено Мојсијево проклетство, а читање светих Мојсијевих речи оснажило је оживљење и реформу која је већ била отпочела. Јосија, јасно пророчки симбол, представља оживљење и реформу која бива оснажена када се открије једно пророчанство из Мојсијевих списа.

Темељна побуна у причи о цару Јеровааму представљена је царем Израиља, а такође и пророком из Јуде, који је био послан са божанском објавом против Јероваамове темељне побуне и са упутствима за пророка која су одређивала којим путем да не иде при повратку у Јуду. Пророк из Јуде одбацује Јероваамов захтев да остане, али потом прихвата позив лажљивог пророка из Ветилу и тиме запечаћује своју судбину. Непослушни пророк умреће

између магарца и лава, а затим ће бити сахрањен у гробу лажљивог пророка.

Dana 11. avgusta 1840. godine ispunilo se proročanstvo o drugom teškoći, i postavljen je temelj adventizma. Josiah Litch je izneo to proročanstvo 1838. godine, a zatim je deset dana pre 11. avgusta 1840. godine precizno doradio svoje proračune i predvideo 11. avgust 1840. godine kao dan kada će osmanska prevlast prestati, u ispunjenju proročanstva o islamu drugog teškoći.

Цар Јосија симболизује последње пробудење и реформу, јер сваки пророк говори непосредније о последњим данима него о било којим ранијим данима. Цар Јосија симболизује последње пробудење и реформу, а та реформа је у Библији изложена кроз једно пророчанство. Књига пророка Јоила поистовећује последње пробудење и реформу која се збива међу онима који ће бити сто четрдесет и четири хиљаде. Јосијино пробудење имало је два корака: започело је, а потом је једно пророчанство било отпечаћено, што је дало додатни замах делу. Та два корака су рани и позни дажд, као што је изложено у књизи пророка Јоила, и испуњено у књигама Дела апостолских, а затим поново испуњено у милеритској историји.

У темељним побунама Арона, цара Јеровоама и пророка из Јуде до цара Јосије, а затим све до Јосије Лича, он препознаје низ сведочанстава у вези с темељним тестом. Темељни тест је први тест, за којим следи тест храма када се поставља завршни камен. После тога долази трећи тест, одлучујући тест.

Од златнога телета, преко Јеровоамових олтара у Ветиљу и Дану, до цара Јосије, па све до Јосије Лича, пружа се низ пророчких корака који воде ка темељном испиту 11. септембра. Када су се на 11. септембар срушиле велике зграде Њујорка, пророчанство о трећем тешко идентификовало је испит који позива на повратак старим темељним стазама, јер је паралелизам између 11. августа 1840. и 11. септембра могао да уочи сваки лаодикијски адвентиста седмога дана који је изабрао да види. Умешаност Ал Каиде у 11. септембар често се доводи у питање у овим данима теорија завере које су углавном истините, али Ал Каида значи „темељ“, а они су започели као организација годину дана пре времена краја, 1989, заправо 11. августа 1988.

Ако се ови детаљи о пророчкој симболици темеља не уоче, много тога се губи. На 11. септембар темељи су били положени у првом кораку. У другом кораку храм је довршен када се постави заглавни камен. Трећи корак јесте затворена врата недељног закона. Од 11. септембра па до недељног закона порука је првенствено упућена лаодикијским адвентистима седмога дана, јер суд почиње од дома Божјега, а за дом Божји завршава се код недељног закона. Тамо и тада лаодикијски адвентизам седмога дана бива заобиђен, као што су били протестанти у милеритској историји, и Јевреји у Христовој историји, и као што су били они који су умирали током четрдесет година у Мојсијевој историји.

Трећи јад 11. септембра био је предобразен другим јадом од 11. августа 1840, и на том нивоу обе путне ознаке представљене су магарцем, првим симболом ислама у библијском пророчанству. Недјељни закон је жиг звери, а та звер је често представљена као лав, чиме подражава Лава из племена Јудина. Недјељни закон је лав, а непослушни пророк из Јуде умро је између магарца и лава, и био је сахрањен у истом гробу као и лажљиви пророк из

Ветиља. Он је умро у пророчком периоду од 11. септембра до недељног закона, што је пророчки период од магарца до лава. Тај период испитивања јесте гроб лажљивог пророка из Ветиља, који је непослушног пророка из Јуде дао сахранити у свом сопственом гробу.

Јероваомово царство, које је представљено као кривотворина царства Јудиног, где се налазе Јерусалим и храм, представљало је протестанте милеритске историје, који више нису били Божји народ. Изгубили су своје савезно обележје између 11. августа 1840. и затворених врата 22. октобра 1844. Та историја се поклапа са периодом од 11. септембра до недељног закона, и из тог разлога је непослушни пророк из Јуде сахрањен у истом гробу као и отпали протестанти, који су били представљени лажљивим пророком из Ветиља.

Уопштено говорећи, цар Јосија био је добар цар, али је ипак погинуо код Мегида, што је очигледна и непосредна примена на Армагедон. Скренуо је с пута одбивши поруку упозорења Неха. Нехо, цар Египта, а самим тим и цар југа, био је на путу да зарати с Вавилоном, царем севера. Јосија представља Јудејце који гину у Армагедону, јер су одбацили поруку упозорења о бици цара југа и цара севера у Данилу 11:40–45. Та порука постала је темељ 11. септембра.

Прва проба јесте позив првог анђела да се вратимо темељима.

Други испит јесте позив другог анђела да се одвоје и доврше храм.

Трећи тест јесте пробни камен трећег анђела у погледу печата или жига.

Први тест јесте тест темеља, и током 2024. године отприлике половина оних који су били укључени у суботње Zoom састанке отишла је због јединог доктринарног аргумента који је представљен на карти из 1843. године. Тај аргумент односио се на симбол који утврђује визију Божјег народа у последњим данима. Милеритска полемика била је у томе што су протестанти тврдили да су Антиох Епифан, или ислам, сила која се узвисује и пада, да би утврдила визију у четрнаестом стиху једанаесте главе Данила.

И у та времена многи ће устати на цара јужнога; и насилници из твога народа подигнуће се да утврде виђење; али ће пасти. Данило 11:14.

Да ли су ислам или Антиох Епифан били разбојници твога народа, или је то био Рим, како је Милер утврдио. Милер је разумео да су пустошеће силе паганизма и папства обе биле сила која се уздизала, која је пала и која је била разбојник Божјег народа. Тај аргумент је представљен на карти која је „била управљена руком Божјом и не треба да се мења“, и једини је приказ на било којој од Авакумових таблица који идентификује догађај који није имао непосредну референцу у пророчкој Речи. Упућивање на карти било је да истакне тај темељни аргумент као симбол раздвајајуће силе Божје пророчке Речи.

У 2024. години, отприлике половина зум групе се повукла због погрешног разумевања да визију успостављају Сједињене Државе, а не Рим, као што су то милерити тако прикладно бранили.

Прочишћавање које је отпочело 2023. године започело је када је Христос ушао у просторију са Својом лопатом за вејање, а та лопата за вејање јесу Његове речи истине. Када је ушао у Своју просторију, она је била празна од људи, те је подигао глас у пустињи да припреми пут Господњи. Тај глас је требало да припреми пут да Гласник завета изненада дође у храм Свој; у Свој храм сто четрдесет и четири хиљаде.

Затим, 2024. године, први испит, испит темеља, испит тога ко успоставља визију — ону визију која запечаћује остатак. Унутрашња визија која запечаћује остатак јесте визија Христа у десетом поглављу, а спољашња визија јесте визија коју успоставља антихрист, а антихрист је Рим. Унутрашња визија Христа и спољашња визија антихриста. Запечаћење је утврђивање у истини, и духовно и умно; а унутрашња визија десетог поглавља јесте духовна, а спољашња визија једанаестог поглавља јесте умна. Разумевање и одговарајуће искуство обеју визија представљају неопходни критеријум за свакога ко би био запечаћен, као што је Данило представио у првом стиху десетог поглавља Књиге пророка Данила.

Треће године Кира, цара персијскога, откри се ствар Данилу, којему беше име Валтасар; и ствар беше истинита, али време одређено беше дуго; и разуме ствар, и разумевање му би дато за виђење. Данило 10:1.

Алфа-испит темеља био је око четрнаестог стиха једанаесте главе Данила, и представљао је паралелу истом том темељном испиту милерита; а тај испит био је једина расправа из историје милерита која је представљена на табли коју је Авакумовом стражару било заповеђено да напише и учини јасном. Темељни испит 2024. године био је силазак првог анђела, како је представљен 11. августом 1840, 1888. годином и 11. септембром.

Тај анђеол је такође сишао као Михаило, јер Михаило је онај који је васкрсао Мојсија, који је с Илијом био васкрснут последњег дана 2023. године. То васкрсење Језекиљ представља као извршено пророчанством о четири ветра, које сестра Вајт назива гневним задржаним коњем, што је ислам од 11. августа 1840. и 11. септембра. Алфа тест је био темељно испитивање спољашње визије. Омега тест би био унутрашња завршна визија.

Зашто би постојали алфа и омега, да би након њих уследио и трећи тест? Управо је то питање које овде истичем. Алфа, визија спољашњег испитивања из 2024. године, јесте први од три теста. Тај темељни тест мора бити положен да би неко био укључен у завршни, омега тест. Та два теста су пророчке природе која се разликује од природе трећег теста. Трећи тест је лакмус тест који показује да ли је кандидат заиста положио претходна два корака.

Прва проба је темељ, а друга проба је довршени храм. Темељ храма био је положен током историје првог указа о изласку из Вавилона. У историји другог указа храм је био довршен. Трећи указ био је другачији, јер је тим указом Јудина национална сувереност била обновљена, дајући им власт да гоне грађанске и верске преступе. Суд је обновљен при трећем указу. Године 2024, темељна алфа-проба одвојила је оне у готово празној соби човека од четке за прашину.

Omega test je mesto gde se hram dovršava, kao što je predstavljeno postavljanjem krunskog kamena. Dovršenje hrama jeste crkva pobedonosna, koja se uspostavlja kada se kukolj ukloni. Dovršenje hrama u Milerovom snu bilo je onda kada su dragulji bili vraćeni u veću škrinju „bez ikakvog vidljivog truda čoveka koji ih je ubacivao“. Nakon što Miler prepoznaje čoveka s četkom za prljavštinu kako ubacuje dragulje u veću škrinju, on završava svoje svedočanstvo rečima: „Uzviknuo sam od same radosti, i taj uzvik me je probudio.“

Запазите уму да је Милеров гласан поклич који буди, био оснажен „радошћу“. Радост је симбол оних у Јоилу који имају „ново вино“, а „срамота“ је на оним другим пијанцима вина који су одсечени од новог вина. Поноћни поклич који буди Милера, следи након што човек са четком за прљавштину баци драгуље у већи ковчежић. Већи ковчежић је пун драгуља који су били одвојени од смећа и бачени у ковчежић, који је уједно и храм сто четрдесет и четири хиљаде, и порука Поноћног поклича. Храм је довршен у другој уредби, или другом анђелу, или другом и омега тесту. У Милеровом сну, омега тест је представљен онда када су прозори небески отворени.

И чух као глас великога мноштва, и као глас многих вода, и као глас силних громава, где говори: Алилуја! јер Господ Бог Сведржитељ царује. Радујмо се и веселимо се, и подајмо славу њему; јер дође свадба Јагњетова, и жена његова приправила се. И њој би дано да се обуче у танано платно, чисто и бело; јер танано платно јесу праведна дела светих. И рече ми: Напиши: Блажени су они који су позвани на свадбену вечеру Јагњетову. И рече ми: Ово су истините речи Божје. Откривење 19:6–9.

Двадесет другог октобра 1844. године испунила су се „четири Христова доласка“, а сваки од та четири доласка потпуније ће се испунити при скором доношењу закона о недељи. Он је дошао као Гласник завета, у испуњењу очишћења и прочишћења Левита из треће главе Малахије. Он је дошао да прими царство, у испуњењу текста Данила 7:13. Он је дошао да очисти светињу, у испуњењу текста Данила 8:14, а такође је дошао и на свадбу. Свадба се одиграва када се невеста припремила.

„А када род роди, одмах шаље срп, јер је жетва дошла.“ Христос са чежњивом жељом очекује откривење самога Себе у Својој цркви. Када се Христов карактер буде савршено умножио у Његовом народу, тада ће доћи да их затражи као Своје. — Христове очигледне поуке, 69.

Према надахнућу, „свет се може само опоменути“ тиме што „види мушкарце и жене“ са печатом Божјим током кризе недељног закона.

„Дело Светога Духа јесте да осведочи свет о греху, о правди и о суду. Свет може бити опоменут једино тако што ће видети оне који верују истини посвећене кроз истину, како поступају по узвишеним и светим начелима, показујући, у узвишеном и уздигнутом смислу, јасну линију разграничења између оних који држе Божје заповести и оних који их газе под својим ногама. Посвећење Духом означава разлику између оних који имају Божји печат и оних који држе лажни дан одмора. Када дође проба, јасно ће се показати шта је жиг звери. То је држање недеље. Они који, пошто су чули истину, и даље

сматрају овај дан светим, носе потпис човека безакоња, који је помислио да промени времена и законе.“ Bible Training School, December 1, 1903.

Када невеста себе припреми, жетва је дошла. Жетва почиње сабирањем првине пшеничног приноса који се подиже као таласани принос, као стег. Најпре се сабирају првине, које су сто четрдесет и четири хиљаде у књизи Откривења, а затим друго стадо, које је велико мноштво. Стег је његова моћна војска, а његова моћна војска одевена је у фино бело платно. На свадби, храм сто четрдесет и четири хиљаде довршен је унапред, пре суда недељног закона, и тај храм није само Милеров већи ковчежић, него је то и црква победоносна која поседује све дарове, укључујући и дух пророштва.

И падох пред ноге његове да му се поклоним. И рече ми: Пази, немој тога чинити; ја сам слуга као и ти, и браћа твоја која имају сведочанство Исусово: Богу се поклони; јер сведочанство Исусово јесте дух пророштва. Откривење 19:10.

Сто четрдесет и четири хиљаде јесу они који имају Исусово сведочанство, а Исусово сведочанство изложено је „ред по ред“ и у Библији и у Духу пророштва. Када се лаодикијски покрет сто четрдесет и четири хиљаде преобрази у филаделфијски покрет сто четрдесет и четири хиљаде, сви ће они употребљавати методологију „ред по ред“ да изложе своје сведочанство. То сведочанство је спој божанске крви и људског сведочења.

И они га победише крвљу Јагњетовом и речју сведочанства својега; и не марише за живот свој до саме смрти. Откривење 12:11.

Сведочанство човечанства сједињено са крвљу Божанства јесте сведочанство Мојсија и Јагњета. Мојсије је био човечанство, алфа у односу на крв божанства Јагњета, Омеге. Сви дарови бивају обновљени чим се невеста припреми, и као моћна војска одевена у бели лан, она заузима свој положај као застава Господње војске која напредује. Тај бојни поход започиње када невеста буде припремљена и обучена у бело, а то је онда када се отварају небески прозори, као што је то било у Милеровом сну.

И видех небо отворено, и гле, коњ бео; и Онај који сеђаше на њему зваше се Верни и Истинити, и по правди суди и војује. Очи Његове беху као пламен огњени, и на глави Његовој беху многе круне; и имаше име написано, које нико не знађаше осим Њега самога. И беше обучен у хаљину натопљену крвљу; и име Му је: Реч Божја. И војске небеске иђаху за Њим на белим коњима, обучене у фино платно, бело и чисто. И из уста Његових излажаше оштар мач, да њиме удари народе; и Он ће њима владати палицом гвозденом; и Он гази кацу вина жестине и гнева Бога Сведржитеља. И на хаљини Својој и на бедру Своме има име написано: ЦАР НАД ЦАРЕВИМА, И ГОСПОДАР НАД ГОСПОДАРИМА. Откривење 19:11–16.

Када човек са четком за прашину уђе у празну собу и отвори прозоре, он сакупља драгуље и баца их у већи омега ковчежић. Џејмс Вајт би те драгуље поистоветио са Божјим народом, али Вилијам Милер би вам рекао да симболи имају више од једног значења, те да драгуљи представљају не само расуте темељне истине, него и расуте драгуље који се налазе на круни која је подигнута, представљајући Христово царство славе.

И Господ Бог њихов спашће их у онај дан као стадо народа свога; јер ће они бити као камење у круни, уздигнуто као застава над земљом његовом. Захарија 9:16.

Омега и други тест после темељног алфа-теста, у којем Рим успоставља виђење, јесте врхунски омега-тест. То је завршавање теста храма, које претходи трећем лакмус-тесту суда. Тај тест прочишћава две класе богомољаца једну од друге, раздвајајући мудре и луде на основу уља, које је порука, или, како је сестра Вајт то означила у свом коментару о синагоги у Капернауму — „речи истине“.

Капернаум је место где је, у Јовану 6:66, Исус у једном тренутку изгубио највећи број ученика, и ти се ученици никада нису вратили. Као највећи испит учеништва у Христово време, Капернаум је симбол омега-испита учеништва у Христово време, који, заузврат, представља тип омега-испита учеништва у тростепеном процесу испитивања који је започео 2023. године. У Капернауму, испит је био представљен Хлебом с Неба, и он је указао на неуспех Јевреја у контексту њихове неспособности да разумеју пророчанство, услед њихове неспремности да прихвате да, када је Исус говорио о природним стварима, то треба разумети у духовној примени.

Наставићемо са овим темама у следећем чланку.

„Христов говор у синагоги о хлебу живота био је прекретница у историји Јуде. Он је чуо речи: ‘Ако не једете тело Сина човечијега и не пијете крв Његову, немате живота у себи.’ Јован 6:53. Видео је да Христос нуди духовно, а не световно добро. Сматрао је себе далековидим и мислио да може видети да Исус неће имати части и да не може даровати никакав висок положај Својим следбеницима. Одлучио је да се не сједини тако тесно с Христом да се не би могао одвојити. Мотриће. И заиста је мотрио.“

„Од тога времена он је изражавао сумње које су збуњивале ученике. ...“ Чежња векова, 719.

Први тест

„Поглед који је Исус упутио себичном Јуди уверио га је да је Учитељ проникнуо у његово лицемерје и прозрео његов подли, презрени карактер. То је био непосреднији укор него што га је Јуда икада раније примио. Био је тиме изазван, и тако су се отворила врата кроз која је Сатана ушао да овлада његовим мислима. Уместо да се покаје, смислио је освету. Убоден сазнањем о своме греху и доведен до лудила тиме што је његова кривица била откривена, устао је од стола и отишао у палату првосвештеника, где је нашао сабрани савет. Био је прожет духом Сатане и поступао је као човек лишен разума. Награда обећана за издају његовог Учитеља била је тридесет сребрника; и за суму далеко мању од оне колико је стајала кутија с миром, продао је Спаситеља.“

„По духу и понашању многи наликују Јуди. Докле год влада ћутање у погледу мрље губе у њиховом карактеру, не показује се никакво отворено непријатељство; али када буду укорени, огорченост испуњава њихова срца.“ Youth Instructor, July 12, 1900.

Други тест

„Пре Пасхе, Јуда се по други пут састао са свештеницима и књижевницима и закључио погодбу да Исуса преда у њихове руке.... Јуда се сада саблазнио Христовим чином прања ногу Својим ученицима. Ако је Исус могао тако да се понизи, мислио је он, онда Он није могао бити Израилев цар. Сва нада у световну част у једном временском царству била је уништена. Јуда је био уверен да се следећи Христа ништа не може добити. Након што Га је видео како понижава Себе, како је он мислио, утврдио се у својој намери да Га се одрекне и призна да је био преварен. Био је обузет демоном и одлучио је да доврши дело које је пристао да учини издајући свога Господа.“ Чежња векова, 645.

Коначна одлука

„U iznenađenju i smetenosti zbog razotkrivanja svoje namere, Juda naglo ustade da izađe iz oдаaje. ‘Tada mu Isus reče: Što činiš, čini brzo.... A on, primivši zalogaj, odmah iziđe; i беše ноć.’ Bila је ноć за издајника док се одвраћао од Христа у крајњу таму.“

„Док овај корак није био учињен, Јуда још није био прешао изван могућности покајања. Али када је напустио присуство свога Господа и својих саученика, коначна одлука је била донета. Био је прешао граничну линију.“

„Чудесно је било дуготрпљење Исусово у Његовом поступању према овој искушаваној души. Ништа што се могло учинити да се Јуда спасе није било остављено неучињено. Пошто се двапут обавезао да изда свога Господа, Исус му је ипак још пружио прилику за покајање. Читајући тајну намеру у срцу издајника, Христос је Јуди дао коначни, убедљиви доказ свога божанства. То је за лажног ученика био последњи позив на покајање. Ниједан позив који је богочовечанско срце Христово могло упутити није био ускраћен. Таласи милости, одбијени тврдоглавом гордошћу, вратили су се у снажнијој плими покоравајуће љубави. Али, иако изненађен и узнемирен откривањем своје кривице, Јуда је постао само још одлучнији. Са светотајинске вечере он је изашао да доврши дело издаје.“

„Изричући тешко Јуди, Христос је имао и намеру милости према Својим ученицима. Тако им је дао крунишући доказ Свога месијанства. „Казујем вам пре него што се збуди“, рекао је, „да, кад се збуди, верујете да Ја Јесам.“ Да је Исус остао нем, привидно не знајући шта ће Га снаћи, ученици су могли помислити да њихов Учитељ нема божанско предзнање и да је био затечен и предан у руке убилачке светине. Годину дана раније, Исус је казао ученицима да је изабрао дванаесторицу и да је један ђаво. Сада су Његове речи упућене Јуди, показујући да је његово издајство било потпуно познато његовом Учитељу, требало да ојачају веру Христових правих следбеника током Његовог понижења. А када Јуда буде дошао до свога страшног свршетка, они ће се сетити тешкоће коју је Исус изрекао над издајником.“ Чежња векова, 653–655.